

En **TEKST** fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Efesebrevet, budskapet, budbæreren

Roald Kvam © 2008

Bibeltid 1. Efesebrevet. Lyngdal 2007.

Tekst: Ef 1:1-2 og 6:23-24

Brevet.

Efesebrevet er skrevet at apostelen Paulus under hans første fengselsopphold i Roma, rundt å 62 e.Kr. Trolig ble det sendt som et rundskriv til kristne forsamlinger i Lille-Asia, der forsamlingen i Efesus var framstående.

Paulus hadde vært lang tid i Efesus tidligere (Apg 20:31), men det er ingen personlige hilsener til venner i byen. Det kunne vi forvente dersom brevet var adressert direkte til forsamlinga i Efesus. Det er i det hele tatt ingen fortrolig tone over dette brevet slik som andre brev fra apostelen – og avslutningsorda i Efesebrevet er stilet i tredje person (Ef 6:23-24).

Det er mulig at det vi kaller Efesebrevet er sendt fra forsamling til forsamling i Lille-Asia, der vi finner en rekke av de forsamlingene. Åp 2-3 er stilet til. Det Kol 4:16 omtaler som "brevet fra Laodikea", er sannsynligvis Efesebrevet vårt.

Budskapet.

Da Paulus skrev Efesebrevet hadde han ikke så mange år igjen av sitt liv. Den største delen av hans tjeneste var fullført. Det virker som om han i fengselet kan se det Guds ser når Gud ser det Paulus ser. På en spesiell måte ser Paulus mye mer og lengre lukket inne i fengselet, enn han noen gang gjorde i fri luft..

I Efesebrevet får vi sammen med Paulus se tilbake på Guds rådslutning, før tiden ble til og fram til fullendelsen, når tiden ikke er mer. Noen spesielle uttrykk lar oss ane noe av de utømmelige dyp Guds Ånd åpner for oss gjennom dette brevet:

- "For i ham har han utvalgt oss før verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skulle være hellige og ulastelige for hans åsyn." (Ef 1:4).
- "... om en husholdning i tidenes fylde: å samle alt til ett i Kristus, både det som er i himmelen og det som er på jorden." (Ef 1:10).
- "... for at han i de kommende tider kunne vise sin nådes overveldende rikdom i godhet mot oss i Kristus Jesus." (Ef 2:7).
- "Dette var hans forsett fra evige tider som han fullførte i Kristus Jesus, vår Herre." (Ef 3:11).

Efesebrevets sentrale budskap er at det viser hva den kristne forsamlingen, menigheten, er:

- Paulus kaller den kristne forsamlingen for Jesu "legeme" (Ef 1:23). Da ser vi at hvem Jesus er – og hvor stor Han er – kan ikke fullt ut gjøres kjent av noen av oss, før Jesu "legeme" er vokst opp til "manns modenhet" (Ef 4:13 jf Rom 8:29).
- Paulus kaller den kristne forsamlingen for et "hellig tempel", en "Guds bolig" (Ef 2:19-22). Da ser vi at Jesu nærvær er knyttet til fellesskapet av dem som tror på Ham (jf Matt 18:19-20).

· Paulus kaller den kristne forsamlingen for Jesu "brud" (Ef 5:32). Da ser vi hvor inderlig forholdet er mellom Jesus og Hans forsamling – og hvordan forholdet mellom oss bør være.

Guds vilje og vei for den kristne forsamlingen var "ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn, slik som den nå er blitt åpenbaret for hans hellige apostler og profeter ved Ånden" (Ef 3:5-11). Mens profetene i GT først og fremst fikk se og si noe om "Guds rike", får apostlene i NT først og fremst se og si noe om den kristne forsamlingen, "menigheten".

Viktige stikkord i Efeserbrevet:

- Kristus
- Legeme
- Sammen
- Frelsesplan
- Nåde
- Fylde (- det er ikke mer å få utenom nåden, men vi har mye mer å ta i bruk...)
- Herlighet
- Rikdom
- Hemmelighet
- Himmelske
- Kjærlighet
- Åpenbaring (- du ser det ikke før du tror det, og du tror det av Ordet iflg Rom 10:17).

Den som vil se dypt inn i dette brevet, vil se dypt inn i Guds hjertesak: Å reise et nytt hjem for den familien Han mista i fallet og barna som forsvant (jf Jes 53 54 55). De er dyrebare for Faderen og forlatt uten Frelseren – og ønsket i familien, den kristne forsamlinga; "jordens største under".

Budbæreren.

Hvem er Paulus, at vi skulle høre på ham?

- "Paulus, ved Guds vilje Jesu Kristi apostel – til de hellige i Efesus, som tror på Jesus Kristus." (Ef 1:1).

Paulus har ikke tatt seg til rette, men er apostel "ved Guds vilje" (Ef 1:1 jf 1Kor 1:1, 2Kor 1:1, 2Tim 1:1, Kol 1:1).

Paulus ble kalt av Gud til aposteltjenesten, av nåde. Det er Paulus klar over. Men han er samtidig klar på hva det betyr og han vil ikke at noen skal få trekke det i tvil: En apostel er en som er valgt, kalt, salvet og sendt for å undervise med senderens autoritet og i samsvar med senderens vilje (Matt 10:40, Joh 15:27 og 16:13, Ef 2:20). En apostel taler på Guds vegne, med guddommelig autoritet. *Å lese apostelens brev er å høre Herren Jesu tale.*

Hva er det Paulus vil si oss, at vi bør høre på ham?

- "Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!" (Ef 1:2).

Nåden "være med"... Nåden er ikke en berøring, men en bolig, et livsrom - en grunn å stå på, en måte å gå på...

Vi får fred med Gud fra Gud av Guds nåde for å gå på Guds nåde med Guds fred til mennesker som har gått bort fra Gud (jf Rom 5:1, Fil 4:7, Ef 2:4-9.14-17).

Plan for bibeltimer på Bibelcampen 2007

1. Efeserbrevet, budskapet og budbæreren. Ef 1:1-2 og 6:23-24
2. Velsignet i Jesus. Ef 1:3-14
3. Stå og gå i Jesu fotspor. Ef 2
4. Be i Jesu navn. Ef 3
5. Lev hele livet med Jesus. Ef 4-5
6. Bli i Jesus! Ef 6

